

Mevrouw Sinterklaas

Thedo Keizer

Met illustraties van
Nynke Talsma

Uitgeverij Ploegsma Amsterdam

1. De intocht

De wind waait door de bomen als Luusje samen met oma en haar broer Nick naar de haven loopt. De kade staat al vol met kinderen die wachten op de aankomst van Sinterklaas.

Het is die morgen nogal stormachtig in Sint Nicolaasoord. Zo heet het dorp waar oma woont en waar ook Luusjes moeder geboren is. Dat vindt Luusje mooi, alsof haar familie daarom een speciale band heeft met Sinterklaas. Dus als Sinterklaas aankomt met de stoomboot wil ze altijd het liefste bij oma in Sint Nicolaasoord zijn.

‘Wat fijn dat hij weer komt, hè?’ zegt oma.

‘Ja,’ zegt Luusje, ‘ik heb zoveel zin om Sinterklaas weer te zien!’

‘Ik ook,’ zegt Nick, ‘en de pieten. En vooral het paard!’

Oma moet lachen. Nick is gek op paarden, hij zit ook op paardrijles. Maar Luusje heeft er helemaal niks mee, ze is zelfs een beetje bang voor paarden.

Oma heeft een grote regenjas aangetrokken, want misschien gaat het wel regenen. Haar mooie, witte haren zitten zoals altijd keurig in een knotje boven op haar hoofd.

De lucht ziet er een beetje somber uit, met donkere wolken. Maar in de verte zien ze een rookpluim aan de horizon. En ze horen ook een stoomfluit: FUUUUUTTTT!! Dat moet de stoomboot van Sinterklaas zijn! De drumband zet in en alle kinderen beginnen enthousiast mee te zingen: ‘*Zie ginds komt de stoomboot...*’

Luusje ook, want ze houdt heel erg van zingen. Net als oma, die met haar mooie, hoge stem ook luidkeels meezingt. Nick vindt zichzelf te stoer om hard mee te zingen. Hij is ook al bijna acht, anderhalf jaar ouder dan Luusje. Dus hij broemt alleen een beetje mee.

De boot komt steeds dichterbij en Luusje voelt kriebels op haar rug van de opwinding. Ze houdt oma's hand stevig vast.

'Daar is-ie, oma!'

'Ja, daar is hij weer. Eindelijk!' verzucht oma met een grote glimlach, terwijl ze Luusje een kneepje in haar hand geeft.

Als Sinterklaas voet aan wal zet en begroet wordt door burgemeester Schoffelboer, vallen de eerste druppels. En al gauw begint het harder te regenen. Oma heeft gelukkig een grote paraplu meegenomen. Luusje en oma passen er precies samen onder. Nick doet de capuchon van zijn jas omhoog en trekt die stevig vast. Maar Sinterklaas lijkt zich niets aan te trekken van de regen. Hij is natuurlijk wel wat gewend, alle nachten op de daken. De goede Sint komt ook als hij het weer maar lelijk vindt!

En dat geldt ook voor de pieten. Die worden juist vrolijk van een beetje regen. Ze dansen en zwaaien en delen volop pepernoten uit. In een hoek van de kade staat het prachtige, witte paard van Sinterklaas al trappelend van ongeduld te wachten. Nick loopt ernaartoe om het paard van dichterbij te zien. Hij mag hem van de paardenpiet zelfs even aaien.

Sinterklaas wil eerst alle kinderen op de kade persoonlijk begroeten. Hij loopt langs de rij, zwaait naar de kinderen, maakt wat grapjes en neemt blij een paar tekeningen in ontvangst. Steeds dichterbij komt hij bij Luusje.

Zij krijgt net een handje pepernoten van een piet, als ze de mooie, donkere stem van Sinterklaas hoort: 'Dag Lucia, wat leuk dat jij er ook bent!'

Luusje kijkt verbaasd op, want iedereen noemt haar altijd Luusje. Kent Sinterklaas zelfs haar hele naam? Ze is er even stil van.

'Ja, Sinterklaas,' zegt oma vlug, 'ze kijkt er al wekenlang naar uit!' Sinterklaas lacht en geeft Luusje een stevige hand.

'Nou,' zegt hij, 'ik had me er ook reuze op verheugd om jullie weer te zien, hoor!' Hij knipoogt nog even naar oma en dan loopt hij weer door.

'Ik ben heel blij dat u er weer bent, Sinterklaas!' roept Luusje hem nog snel achterna.

Het wordt steeds donkerder en het gaat nog harder regenen. In de verte klinkt zelfs wat gedonder, er komt onweer aan.

'Kom, pieten,' zegt Sinterklaas. 'We moeten maar gauw verder. De kinderen worden anders veel te nat.'

Sinterklaas loopt naar zijn paard, zet zijn voet in de stijgbeugel... en dan... is er in de verte opeens een bliksemflits in de lucht! Het is gelukkig niet dichtbij, maar het paard maakt toch een sprong van schrik. Sinterklaas verliest bijna zijn evenwicht. Gelukkig kan hij

nog net blijven staan, maar zijn mooie rode mijter valt af en wordt meegenomen door een windvlaag. Nick probeert de mijter nog te vangen, maar hij kan er net niet bij. De mijter stuitert over de straat. Precies voor de voeten van Luusje en oma blijft hij liggen. Sinterklaas komt er snel achterangelopen.

‘O! Gaat het goed, Sinterklaas?’ vraagt Luusje ongerust.

‘Ja hoor Lucia, niks aan de hand. Maar... dat geldt niet voor mijn mijter, ben ik bang. Kijk nou toch eens...’

De mijter is midden in een plas modder terechtgekomen. Hij is helemaal vies en er zit een flinke deuk in.

‘Ik weet niet of mijn pieten dat snel weer goed krijgen...’ zegt Sinterklaas bezorgd.

Oma bukt zich en raapt de gehavende mijter uit de plas. ‘Geen probleem hoor, Sint,’ zegt ze. ‘Ik ga er wel even mee aan de slag. Morgen is de mijter weer zo goed als nieuw! Je kent me.’

Sinterklaas knikt en kijkt haar dankbaar aan. ‘Nou, dat zou geweldig zijn! Dankjewel, hoor.’

Een van de pieten pakt een werkmijter van Sinterklaas, die een beetje op een pet lijkt. Sinterklaas zet hem op en stapt op zijn paard. Het is een beetje een gek gezicht, die mooie, statige Sinterklaas met een soort pet op zijn hoofd. Maar er is niemand die daar een probleem van maakt. Iedereen is veel te blij dat Sinterklaas weer in het land is! En gelukkig klaart het op en stopt het met regenen. Met een laatste zwaai naar oma en Luusje gaat Sinterklaas verder, op weg naar heel veel schoentjes die de komende nachten gevuld moeten worden.

Luusje kijkt verbaasd van de vieze, kapotte mijter naar haar oma.

‘Kun jij die mijter echt zo snel weer mooi maken?’ vraagt Luusje.

Oma knikt.

‘Wow!’ zegt Nick. ‘Dat zou fijn zijn, oma.’

‘Maar hoe weet je dan waar je hem weer naartoe moet brengen?’ wil Luusje weten. ‘En hoe komt het dat Sinterklaas jou die mijter zomaar toevertrouwt? “Je kent me,” zei je tegen hem. Hoe dan?’

Oma haalt haar schouders op. ‘Sinterklaas kent toch iedereen?’

